

Bilag 7.DE DANSKE HANDELSFORENINGERS
FÆLLESORGANISATION

København V., den 28. Oktober 1946.

Til Handelsministeren.

I Anledning af Prislovens Revision, tillader De danske Handelsforeningers Fællesorganisation sig herved at udtale Ønsket om, at der foretages følgende Ændringer i Prisloven:

ad § 8.

1. Vi anmoder om, at første Stk. i § 8:

„Urimelige Priser og Forretningsbetingelser er forbudt“, maa udgaa, eventuelt blive indskrænket til kun at omfatte Priser og Forretningsbetingelser vedrørende monopoliserede Varer.

Til Begrundelse skal vi anføre:

Ifølge den nævnte Bestemmelse anser Priskontrolraadet sig berettiget til, efter et frit Skøn, at fastsætte Prisen paa en hvilkensomhelst Vare uden Hensyn til den Bruttoavance i Kroner og Øre, der sædvanligt blev tjent paa den paagældende Vare indenfor Branchen før Krigen. En saa vidtgaaende Kompetence for Priskontrolraadet synes ikke naturlig. Før Krigen var Prisdannelsen — bortset fra Monopoler — praktisk talt fri, alene bestemt af Konkurrencens Krav. Den Bruttoavance, de Handlende dengang fik, kan derfor efter vor Opfattelse ikke med Rette betegnes som urimelig. Ikke desto mindre har man Gang paa Gang set Priskontrolraadet baade ved Fastsættelse af Maksimalpriser og paa anden Maade gribe ind i Førkrigsavancen og tilsidesætte den som urimelig. Dette mener vi bør ændres. Der er ogsaa noget unaturligt i, at Lovens § 8, Stk. 2, opstiller en almindelig Regel for de Handlendes Prisberegning, hvis Priskontrolraadet samtidig har Kompetence til at tilsidesætte denne Regel ved sine Prisfastsættelser.

2. Dernæst anmoder vi om, at § 8, Stk. 2, maa blive affattet saaledes: „Ingen Varepris maa ansættes højere end hvad der for vedkommende Vare svarer til virkelig medgaaede nødvendige Udgifter til Varens Indkøb eller Fremstilling, samt Forhandling og Transport med Tillæg af en rimelig Bruttoavance. En Bruttoavance er rimelig, naar den udgør det samme Beløb i Kroner og Øre, som 1. September 1939 sædvanlig blev tjent paa vedkommende Vare indenfor den paagældende Branche + et Tillæg paa 50 pCt.“

Ved Afgørelsen af, hvad der sædvanlig blev tjent i Bruttoavance før Krigen, vil en Erklæring fra vedkommende Branches Organisation være at lægge til Grund, dog at Priskontrolraadet i Tilfælde af Uenighed kan indanke Spørgsmaalet for det i § 15 omtalte Nævn.“

Til Begrundelse skal vi anføre:

Lovens § 8, Stk. 2, giver den Handlende Ret til at tage Kostprisen + en rimelig Nettoavance. Men Begrebet Nettoavance paa en bestemt Vare er uanvendelig inden for Butikshandelen. En Købmand kan ikke opgive, hvad han tjener netto paa en Daase Konserver, en Isenkræmmer ikke, hvad han tjener netto paa en Hammer o. s. v. Han kan kun oplyse, hvad hans Bruttoavance er og har været. I Praksis har man derfor — ogsaa fra Priskontrolraadets Side — lagt Bruttoavancen til Grund. For at udfinde den lovlige Avance paa en Vare har man taget, hvad den Handlende fik i Bruttoavance i Kroner og Øre umiddelbart før Krigen, og dertil lagt et Tillæg